

KALANDOZÁS A HORGÁSZAT VILÁGÁBAN 32 OLDALON VIDEO MELLÉKLETEKKEL

2024. X. Évfolyam/augusztus

HorgászKalandok

AZ INGYENES HORGÁSZMAGAZIN

**KOMBI
SZERELÉK
PONTYRA**
8. oldal

**INGEREK
ÉS HALAK**
24. oldal

 [salah.eddibe](#)

CSUKÁS LECKÉK 1.RÉSZ
28. oldal

HYDRA HOLLOW ELASTIC csőgumi

BEVEZETŐ
AKCIÓ

**KLIKK
IDE!**

HYDRA csőgumi több átmérő
kivitelben, 5 m hosszúsággal.

- 1,5 - piros
- 1,8 - fehér
- 2,1 - kék
- 2,3 - sárga
- 2,5 - zöld
- 2,8 - narancs

HYDRA SOLID FUSION gumi

BEVEZETŐ
AKCIÓ

- 1,06 mm
- 1,26 mm
- 1,42 mm
- 1,66 mm
- 1,84 mm
- 2,15 mm
- 2,30 mm
- 2,42 mm
- 2,72 mm
- 2,85 mm
- 3,05 mm

Újronna kifejlesztett hibrid gumipasztából készült, melynek köszönhetően rendkívül kopásálló és ellenáll az UV sugárzás okozta károknak.

HYDRA TOP GUM FLUO gumi

BEVEZETŐ
AKCIÓ

- 0,68mm - lime zöld
- 0,76mm - narancs
- 0,88mm - kék
- 0,95mm - magenta
- 1,06mm - sárga
- 1,13mm - pink
- 1,20mm - fekete
- 1,40mm - világos sárga
- 1,60mm - piros
- 1,80mm - zöld
- 2,10mm - ég kék

Dupla latex rétegből készült fluoreszkáló gumi. A külső réteg felelős a tartósságáért és erősségéért, illetve az egyenletes sima felületéért. A belső réteg pedig az ütközés csillapításáért felelős.

Megjelenik havonta
digitális formában

Felelős Kiadó:
László Attila

Hirdetésfelvétel:

Tel: 06-70/208-5885
akadvahorogra@gmail.com

Meg nem rendelt kéziratot nem
őrünk meg és nem küldünk vissza!
A fizetett hirdetések tartalmáért
a szerkesztőség nem vállal fe-
lelősséget! A kiadványban meg-
jelent írások elsősorban a szerzők,
de nem feltétlenül a szerkesztőség
véleményét tükrözik.

A cikkeket, fotókat szerzői jog védi,
azok másolása, másodközlése csak
a Kiadó írásbeli engedélyével le-
hetséges! HorgászKalandok © mind-
en jog fenntartva!

Peca a Keletin
4. oldal

Pisztrángozás nagy tavakon
12. oldal

Kis és nagy vizeken
16. oldal

Csalik bojlik helyett
20. oldal

Peca a Keletin

A rekkenő nyári melegben ritkán horgászom állóvízen, rendszerint csak akkor, ha az egyéb lehetőségeknek híján vagyok. Legjobb példa erre a „víztelen” Debrecen, ahol jobbra csak tavak enyhítik a horgászközönség étvágyát. A megyeszékhelytől húsz kilométerre azonban már a lassú áramlású Keleti-főcsatorna kanyarog, így nem csoda, hogy legtöbbször magam is ezt a vizet részesítem előnyben a hajdani mezőváros környékén.

A nyár közepén barátnőmmel úgy döntöttünk, hogy egy szolid, horgász hétköznapot töltünk a csatorna nádudvari részén, pontosabban a hajófordítónál. Nem véletlenül írtam hétköznapot, hiszen e hely negatív jellemzésében a zsúfoltság jár elől, és ez különösképp igaz a hétvégékre. Ráadásul itt a Keleti partját – mint oly sok más szakaszt a csatornának – több ezer méteren keresztül sűrűn nőtt víkendházak szegélyezik. Az alkalmi vendégek és a heteket vagy akár hónapokat a víz partján töltő emberek között néhány csodabogárral is találkozhatunk, mint például az az idős német úriember, aki áprilistól októberig immáron sokadik éve itt tölti a szabadságát, és elég meglepő módon kizárólag műlegyezéssel fogja halait. Mikor először hallottam ezt az öregúrról, már-már sajnáltam, hogy a sok legyes víz mellett erre a csendesen folydogáló csatornára lett kárthatva. Aztán kiderült, hogy saját készítésű legyeivel évente több tucat, 50-60 centis balint fog, a természetes csukákról nem is beszélve...

Bevallom, ezt a vizet mindig is finomszerelések, békés halás módszerekhez tartottam ideálisnak, mint ahogy ezúttal is egy kiadós matchbotozásra készültem. Mindemellett nem hagyhattam otthon a pergető készletemet és a rezgőspicces botokat sem, ez utóbbival elsősorban a csatorna amurjaira és pontyaira szoktam vadászni, több-kevesebb sikerrel.

A víz messzemenően végletes: tavasszal komoly harcsák, szép süllők, sosem látott compók kerülnek szádba, míg nyári éjszakákon a türelmes és főként egyhelyben ülő horgász kapitális pontyokkal és amurokkal viaskodhat. Fogtak már ezen a szakaszon nem egy 60 kiló feletti harcsát, és harmincas amurokat is. Emellett a nyári meleg legtöbbször csak dévér- és karikakesze-

Woblerre csábult balin

get ad, jobbra azt is rakoson, 0.08-as előkén, szúnyoggal csalizva...

Mivel számomra elsősorban a nap világosabb fele adatott meg horgászatra, minőségi versenykajával kezdtem a horgászatot. Vízközt bomló etetőanyagot választottam, melyet egy levél etetőszúnyoggal tettem még ízletesebbé, és természetesen, szép szál árvaszúnyogok kerültek a horogra, legtöbbször hármásával. A felhőt képző, kifejezetten állóvízi kaja miatt nem az áramlásba, hanem a hajófordító öböl félreeső részére, a sulyomlevelek és a tiszta víz határára etettem, ügyelve arra, hogy lehetőségem legyen túldobni a szerelékét (az óvatosan visszahúzott úszó csobbanásával így nem zavartam a halakat).

Titkon még abban is reménykedtem, hogy a majdnem egybefüggő sulyommező alól a híres compóállomány egyedei is kimerészkednek egy uzsonna erejéig, így néhány szem kukoricát és jelentős mennyiségű

csontit is tettem az etetőanyagba. Közel hármás mélységet mutatott a kiszemelt mederrész, az aljzat viszont mentes volt a hínártól és a zöldalgától, egyszóval ideálisnak mutatkozott.

A látszólag tökéletes körülmények ellenére egy óra elteltével is csak néhány bodorkát segítettem partra. A második órára ez a mennyiség megduplázódott, tehát összesen sirlamas 80 dekányi halam volt. Ez bizony messze elmaradt attól, amit vártam, így egy kiadós ráetetés után a mögöttem lévő zsilip balinjain próbáltam ellazítani a várakozástól elgémberedett izmaimat. Nos, verőfényes délben, egy agyonhorgászott vízen ez is eléggé elvetélt próbálkozás, de a szerencse (és az „ilyet itt még biztosan nem láttak” alapon kiválasztott fehér makréla színű wobbler) mégis hozzásegített egy szűk kilós villámkeszeghez. Rövid, alig órányi pergetés után viszont áttertem a matchbothoz, amit a hely néhány kiste nyeres karikakeszeggel díjazott. A víz felső harmadától szisztematikusan mélyítettem az eresztéket, egy-egy mélységben néhány dobás erejéig elidőzve. Nagyjából még éppen a fenékvíz felett lehettem, amikor egy gyors kapásra bevágva, hirtelen húzást kaptam válaszul, azonban a kirohanás nem folytatódott. A hal heves védekezése mellett nem tűnt túlságosan nagy-

A zsilip gyors vize sok ragadozót rejt

nak, viszont csak erős húzásra volt hajlandó elfordulni a súlyomtövektől. A part szélében kellemes meglepetés fogadott, mert egy szép, közel harmincdekás sügér bukkant fel, hínárral gazdagon díszítve. E kis közjáték ellenére a pihentetett etetés több jó halat nem adott, csak apró, 8-10 centis bodorkák csipegették a tűzszünyogot, a várva várt dévérek helyett. Tudomásul kellett vennem, hogy meglehetősen rosszul vokoltam, amikor az állóvizet céloztam meg az áramlás halaival

módszerek és praktikák

MEUS

www.meusbaitshu

**KLIKK
IDE!**

MEUS

szemben. Javításra csak egyetlen esélyem maradt, belátni a hibát, és a maradék etetőanyagból egy újabb helyre etetni. Eléggé el nem ítéhető módon a vízközi versenykaját túlnedvesítettem, és hozzáadtam egy teljes doboz csemegekukoricát, majd egy száz méterrel lentebb eső nádszögletnél az áramlás szélére begombócoltam az egészset.

Nem akartam azonnal ráülni a kukoricás etetésre, így a nemes pikkelyesek üldözését meghagytam az estének. A nappal hátralévő órájában waggleremmel visszatértem „nyerő” bodorkás helyemre, majd újabb, említésre sem méltó félóra után egy szem kukoricára, 12-es horogra és 0.14-es előkére váltottam. Közben – az est egyre inkább sürgető közeledtének hatására – nekiláttam feederem összeállításának. Az önsúlyos antennája nem túl meglepő módon akkor merült el, amikor egy gyöngyütköző befűzését követően épp a véghurok kötésénél tartottam... Az elkésett bevágás eredményeképpen az anti-tangle cső feeder kosarastól kicsúszott a kezemből, majd előbb a félhomályba, aztán a csatorna hínárjába merült, viszont a bot kőkeményen megállt a kezemben. Már azt hittem, akadó nőtt ki az iszapból, amikor apró lüktetések kíséretében megindult felém a „tuskó”. – Hát ez meg mi? – kérdeztem magamtól, mert sem fejrázás, sem kirohanás, csak lassú, ellenállhatatlan oldalra vánszorgás volt a megfeszült damil végén. Leginkább öt kiló hínárba gabalyodott törpeharcsára gyanakodtam, azonban a „valami” egy hínárköteghez képest meglehetősen aktív mozgást produkált. Végül – legnagyobb meglepetésemre – egy jó másfeles mocsári teknőst szakoltam. A páncélozott béka nehezen tűrte a fotózást, a visszaengedésért cserébe pedig éles karmaival dedikálta a kézfejemet.

A természetbúvár-akciót követően újra nekiláttam a feeder és egy winkelpicker elkészítésének, majd összepakolás, és a kukoricás nádszöglet becserkészése kö-

A harcos sügér

vetkezett. Negyedóra sem telt bele, mire megérkezett az első vendég; minden átmenet nélkül hajlott meg a spicc, és dinamikus húzásba ment át, így bevágnom sem kellett. Halam mintegy tíz méternyi fékzene után angolosan távozott, melyért elsősorban a kisméretű horgot okolhattam. Mindkét botra 4-es méretű, könnyített pontyozó horgok kerültek, a csali pedig kettő, illetve három szem fűzött kukorica lett. A második kapás jó óra múlva jelentkezett, apró maszatolást követő határozott húzás formájában, ezúttal a feederen. A bot benne maradt a bevágásban, és az előzőhöz hasonló kirohanás következett, szerencsére leakadás nélkül. A sötétben zajló fásasztásban mindössze fejlámpám fénye segített, illetve a párom, aki élete első szakoláshoz készülődött. A hal kirohanásai egyre inkább makacs helyben járásba mentek át, nagyjából az etetésen és a nádfal mentén. Egyedül a köves aljzattól tartottam, mivel a partot szegélyező nádas túl sűrű volt nemes ellenfelemnek. A hal nemsokára elem került, és kezdetét vette a végjáték, amit a huszonkettes damilnak köszönhetően eléggé rövidre fogtam. Pár perc múltán már a számban pihegett egy gyönyörű, 4.40-es nyugraponty. – Itt kell abbahagyni! – konstatáltam, amit egyrészt a megelégedés mondatott velem, másrészt a ponty által megzavart etetés indokolt.

A Keleti ezen a napon újra szélsőséges arcát mutatta felém, de lehet, hogy csak a horgászsors fura fintora volt, hogy a „hagyományos” módszerrel szemben most alulmaradt a versenytechnika. És, hogy a halak tényleg a sodrásban voltak-e, vagy talán az estével mindenhol étvágyukra találtak? Jó kérdések ezek, de talán nem is kell felelnem rájuk. Bizonyára jobban teszem, ha megelégszem a nyugalommal, az élménnyel és a hallal, amit a víz adott. Egyértelmű válaszok helyett szép ajándék ez nekünk, horgászoknak.

G.V.

A Keleti-főcsatorna nádudvari hajófordítója

Rakós bottal Törökbálinton

Törökbálinti horgászaton szinte mindenkinek a száz méter vagy afölötti távpeca jut eszébe. Azonban a mostani horgászatom pont az ellenkezőjéről fog szólni, ugyanis a víz lakóit egy 9,5 méteres rakós bottal vettem üldözőbe. Az eredményen még magam is meglepődtem!

Erre a horgászatra ikertestvéremmel, Zsozsóval érkeztem. Az ő ötlete volt, hogy nézzük meg ezen vízen mit lehet fogni egy rövid rakós bottal. Kicsit tartottam az eredménytől, hiszen itt szinte mindenki a távoli távokat horgássza, legyen szó method vagy bojlis módszerről. De, mint tudjuk a puding próbája az evés, így hagytam magam rábeszélni erre a horgászatra. Mivel Zsózsó jártas a rakós pecában, így ő paléozza ezt a fajta horgászatomat. Ezért egy olcsó, a kezdő hibáimat is elviselő botot hozott magával, amibe egy 2,2 mm-es gumi került. A főzsinór 0,22-es, míg az előke 0,18-as volt. A horog típusát és a méretét többször változtattuk. Miután kipakoltunk mindent és összeraktuk a felszerelést kezdődhetett a peca.

A horgászatra sajnos csak négyöt óránk volt. A csalogató anyag, amit erre a napra szántunk a következőkből állt. Maestro Fishing Cool Carp etetőanyag, kukoricacsíra pellet, és pár doboz kukorica. Alapozó etetésnek az enyhén túlvizezett cool carp etetőanyagot használtuk. Ez a pontyos kaja egy sötétbarna színű, egyenletes finom szemcseméretű etetőanyag, ami tartalmaz még színes süllyedő morzsát és étvágyfokozót is! Azért vizeztük túl a kaját, mert így kaptunk egy nagyon jól tapadó etetőanyagot, ami sok kukoricacsírat és kukoricát tudott felvenni. Ebből a mixből narancs méretű gombócokat gyúrtunk, amit a horgászat elején be is juttattunk.

Az etetést követően nagyon hamar jelentkeztek az apróbb, majd a természetes dévérek, amit igen jó ritmusban tudtunk húzni. Az első óra után lassulni kezdtek a dévér kapások, majd meg is szűntek. Ezután fogtuk meg az első pontyot, ami szűk tíz kilós volt! Alig akartam elhinni, hogy 9,5 méterről ekkora halat akasztottunk! De, ez még csak a kezdet volt. Ugyanis a peca hátra-

lévő részében még nyolc nagytestű halat sikerült fognunk, melyek között egy gyönyörű amur is volt. Sajnos volt halvesztésünk is, de az előke és horog váltás ezen segített. Természetesen, a folyamatos etetésről sem feledkeztünk meg! Az alapozás után kizárólag kukoricacsírat és némi csemegekukoricát csúzliztunk. Lényeges volt, hogy ez folyamatos legyen és egyszerre csak kis mennyiséget lőjünk. Így ott tudtuk tartani a halakat, de nem ettük túl őket!

Nagyon jó horgászatban volt részem, hiszen számomra a vártnál sokkal jobban sikerült a peca és nagyon jól működtek a csalogatóanyagok is! Próbáljátok ki ti is a rakós botos pecát és a Maestro Fishing termékeket! „Mert nem mindegy, hogy mivel etetsz!”

www.maestrofishing.hu
Ducza Tamás

Kombi szerelék pontyra

Szeretnék bemutatni Önöknek egy olyan szerelék, mely történelmet írt. Ha vennék a fáradságot és a pontyhorgászatban használatos szereléseket a megalkotóikról neveznék el, akkor az alábbiakban bemutatott szerelékünket nyugodtan nevezhetjük Tim Paisley féle szereléknek is. Ámbár feltalálása nem az ő nevéhez fűződik, viszont nem kétséges, hogy ő volt az, aki elindította a siker és a népszerűség útján. Nem is történhet ez másképp, hiszen ha egy szerelék az a szerencse éri, hogy megtetszik a legbefolyásosabb angol horgásznak, aki fog is vele egy közel 30 kilós pontyot, akkor kikerül az ismeretlenség-ből és egyik napról a másikra híressé válik.

szítik egymást a bonyolult szerelésekben, ott ahol a hatékonyságot nem lehetne elérni külön-külön egyikkel sem.

AZ ELKÉSZÍTÉSHEZ SZÜKSÉGES ANYAGOK

A szerelék elkészítéséhez szükség van egy horogra, egy kerek és egy ovális fémgyűrűre, fonott zsinórra, monofil zsinórra, egy kapoccsal ellátott forgóra, és egy csepp ragasztóra. Fontos, hogy a horog hosszú, görbe szárral rendelkezzen. Az ilyen horog előnye, hogy line-aligner hatása van, mivel folyamatosan pörög és a hal alsó szélébe akad. Én rendszerint 6-os és 8-as Long Shank Nailers horgot használok, szükséges körülmények között esetleg 4-est, mely a legnagyobb ebből a típusból.

Bekapta Blow-back szerelék

Mivel ez egy szerelékről szóló cikk, térjünk is mindjárt a lényegre. Az utóbbi két évben, a legtöbb esetben egyetlen szerelékem használtam. Ennek angol neve blow-back, ahol a blow szó azt jelenti, hogy fújni, míg a back azt, hogy vissza. Hamarosan megértik az elnevezés logikáját. Ez egy anti-eject típusú szerelék, amit nem tud kiköpní a ponty: lehetővé teszi a csali természetes mozgását, viszont a horgot nem engedi mozdulni a hal szájából. Ugyanakkor ez egy kombi szerelék, mely kéttípusú anyagot használ: rugalmas fonott zsinórt és merev monofil zsinórt. Ezek az anyagok kiegé-

A fémgyűrűk minél kisebbek és diszkrétebbek annál jobb, hogy ne akadályozzák a csali mozgásszabadságát. Egy 4 mm-es könnyen fog mozogni egy 4-es horog szárrán. Általában a kis átmérőjűek jobbak. Mindkét gyűrű legyen matt és szélei ne legyenek élesek, mert az gondokat okozhat.

A fonott zsinór legyen puha, egyszerű és műanyag bevonat nélküli. 25 lbs Kryston Silkworm tökéletesen megteszi, de vannak más zsinórok is, melyek megfelelnek a célnak: pl. Kryston Merlin vagy Fox Reflex. A monofil legyen vastag, merev, és ha lehet diszkrét a

*Kisebb pontyokhoz kisebb méretű
blow-back szereléket állítsunk össze*

vízben: például Sunset Amnesia vagy Korda. A forgó átlagos, bárhol megvásárolható: Nash, Solar, Fox vagy Korda.

Ragasztó tekintetében, jó, ha olyant választunk, melyet horgászfelszerelést gyártó cég forgalmaz. Biztosak kell legyünk abban, hogy gyorsan ragad, összetétele nem árt a zsinórnak és nem utolsó sorban jól bírja a vizet.

A SZERELÉK ÖSSZEÁLLÍTÁSA

A szerelék elkészítése látható a mellékelt ábrán. (1 ábra) Azzal kezdjük, hogy kötünk egy hurkot a fonott zsinór végére, majd rögzítjük a csalit. Ezután felkötjük a fémgyűrűt egy egyszerű csomóval, kis távolságra a bojlitól. Itt jön be a horog. A horog hegyét átdugjuk a fémgyűrűn, úgy hogy, csúszni tudjon a horog szárán. A fémgyűrűt körülbelül egy szintbe állítjuk a horog hegyével. Ha észrevesszük, hogy nem jól helyeztük el, le kell venni a horgot és lejjebb, vagy feljebb kell tenni

a gyűrűt. Vigyázni kell, hogy nagyon ne szorítsuk rá, hogy szükség esetén le tudjuk venni. Ezután megkötjük a horgot csomó nélküli kötéssel. A fonott zsinór 5 cm hosszú kell legyen.

Ez volt az első rész, most pedig következik a második. Kezünkbe vesszük az előre leszabott 20-25 cm-es monofil zsinórt, az egyik végére felkötjük az ovális fémgyűrűt a másik végére pedig a kapoccsal ellátott forgót. Nehéz lesz megkötni a merev, vastag zsinór miatt. Én 4 csavaros Blood csomót ajánlok, jól megnedvesítve, erősen megszorítva és ragasztóval megerősítve. Végezetül a két részt összekötjük.

MŰKÖDÉSE

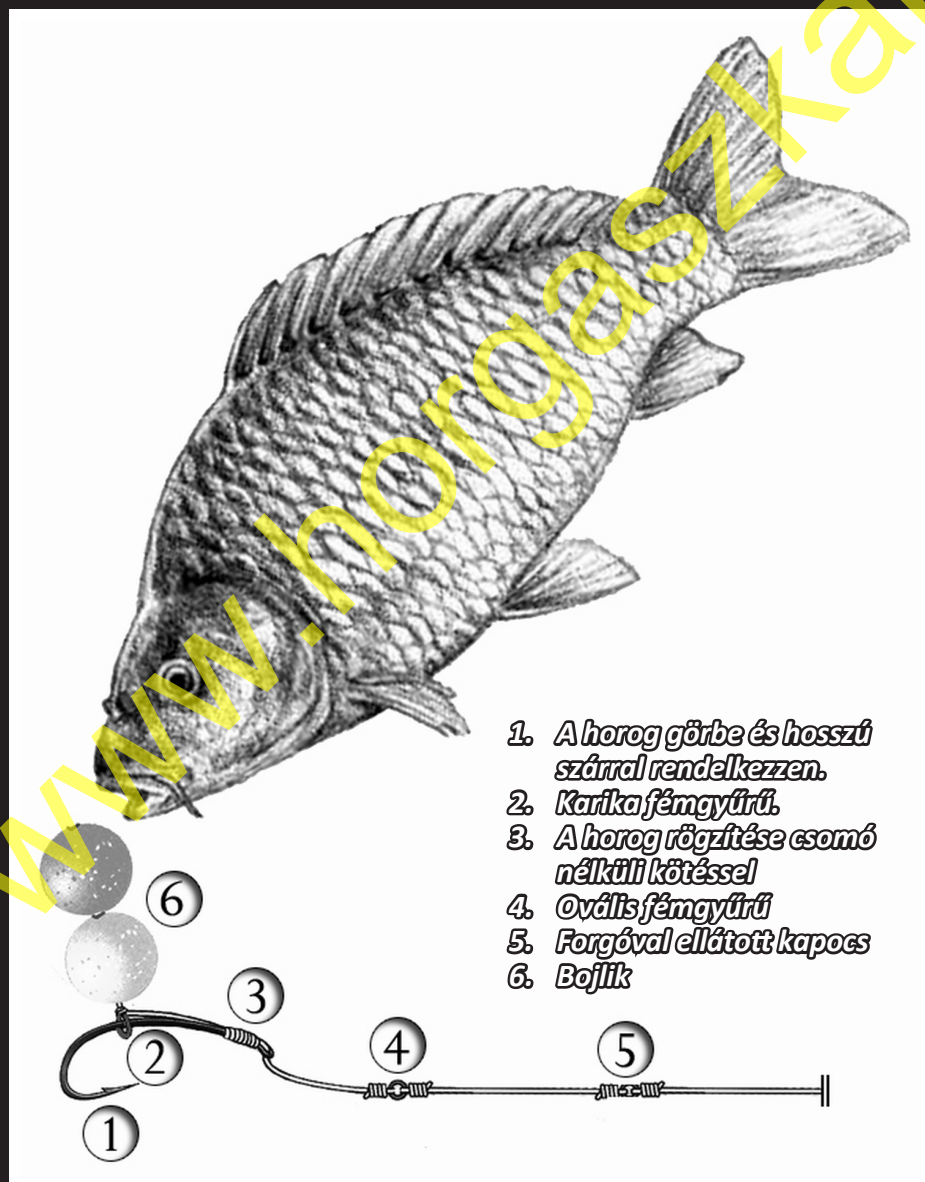
A blow-back szerelék lényege, hogy a csali csúszkál a horog szárán, így a csali elválik a horogtól. Ha a hal megpróbálja kiköpni a szereléket, abban a pillanatban a csali csúszkálni kezd a horog szárán, míg a horog helyben marad, majd forog egyet és beakad a hal alsó ajkába. Létez-

nek olyan blow-back szerelések is, melyeknél más típusú horgot használnak, viszont a legjobban a hosszú, görbe szárú horgok teszik lehetővé azt, hogy a csali a legnagyobb távolságban mozogjon a horog szárán.

Az ovális fémgűrű egy lényeges pont. Onnan indul el a textilzsinóros hajlékony rész, mely természetes mozgást kölcsönöz a csalinak. Az ellenkező végen, a monofil rész biztosítja a tartást, nem engedi, hogy a szerelék összegabalyodjon, és közben távol tartja a csalit az ólomtól a szerelék süllyedésekor. A szerelék hatékonysága akkor maximális, ha a hal egészen a merev rész kezdetéig elnyeli a szereléket. Persze mindez csak a nagy pontyokra vonatkozik, melyeknek nagy szájuk van és könnyen beszippantják a terebélyes szereléket. Azért jobb a nagyobb csali, mert a nagyobb súlyelosztásnak köszönhetően a

Én süllyedő bojlikkal alkalmazom

1. A horog görbe és hosszú szárral rendelkezzen.
2. Karika fémgűrű.
3. A horog rögzítése csomó nélküli kötéssel
4. Ovális fémgűrű
5. Forgóval ellátott kapocs
6. Bojlik

hal nehezebben tud megszabadulni tőle. Tehetünk a horogra egy nagyobb és egy kisebb bojlit hóember formában, vagy három nagyobb süllyedő bojlit, de bátran felfűzhetünk négy szem bojlit is, melyből kettő süllyedő és kettő lebegő. Kisebbs testű ponty esetében csökkenteni kell az arányokat: kisebb horog, rövidebb textil előke, kisebb távolság a csali és a horog között.

KÖVETKEZTETÉSEK

Ez a szerelék gazdaságos és hatékony. A gazdaságos azt jelenti, hogy míg más szerelések újra elkészítéséhez 30-40 cm drága fonott zsinór kicserélésére van szükség, addig itt csupán 10 cm-nyi használunk fel. A merev rész továbbra is használható, néha egy egész szezont is kitart. Hatékonyságát anti-eject jellege adja, nagyon nehezen tudja a hal kiköpni. Tim Paisley megjegyzi egyik írásában, hogy sok szerelék van, mely tartalmaz anti-eject elemeket, anélkül, hogy a szerelék a maga egészében anti-eject jellegűvé válna. Igazi anti-eject szerelék az, melyben minden összetevő hozzájárul ezen hatás eléréséhez.

Ez a szerelék minden elvárásnak megfelel.

László Attila

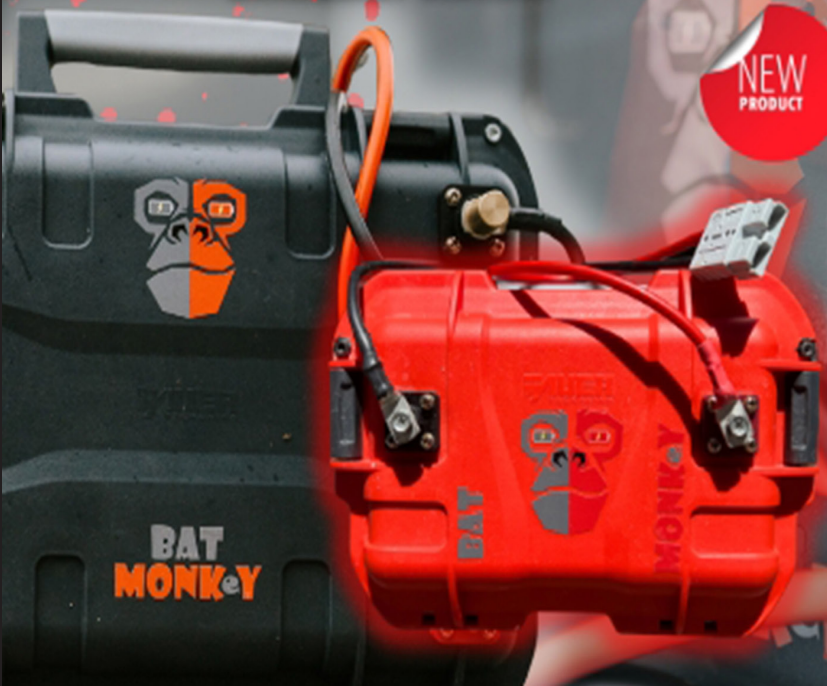
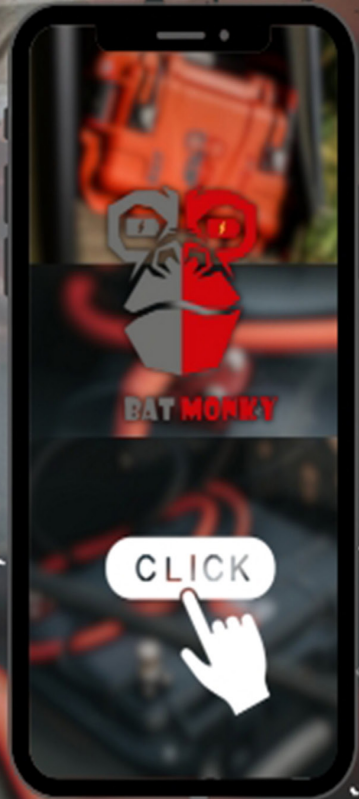

CLICK

TOVÁBBI TARTALMAKÉRT KÖVESD A
BATMONKEY OLDALAIT

NEW
PRODUCT

Video megtekintéséhez klikk a képre

CARP
NAVIGATOR

pontyhorgászat

PISZTRÁNGOZÁS nagy tavakon

Sok laikus horgász számára a pisztránghorgászat csak a legyező módszer segítségével kivitelezhető. Viszont aki kizárólag csak pergetéssel szeretne pisztrángot fogni, az átlép a múltégyel becsapott halak horgászatának filozófiáján, és arra törekszik, hogy valamilyen módon életre keltse az általa felkínált villantókat, támolgyókat, wobble-eket. A pisztráng horgászata szinte egyet jelent a különböző műcsalikkal való azonosulással. Egy kishalat utánzó támolgyó megelevenítése, ügyeséget, technikai tudást és nem utolsósorban tapasztalatot igényel. Ha már érezzük a bot végén a hal ellenállását, ez azt jelenti, hogy megértettünk egy parányi részt a hegyi vizek világából.

got szolgáltatva az építőiparnak és ne felejtjük ki a fakitermelést sem. Ezek mind olyan tényezők, amelyek közrejátszottak abban, hogy a pisztrángfélék egyre nagyobb számban visszaszoruljanak az ember által teremtett hegyi víztározókba. Első látásra egy kezdő pergetőhorgász, le lesz nyűgözve a hatalmas vízterület látványától és ez által könnyen zavarttá, bizonytalanná válhat. Azon horgász számára, akinek volt már lehetősége belekóstolni egy ilyen több száz hektáros tavon, a pisztráng horgászat élvezeteibe, az igazság tiszta és világos. Ő tudja, hogy a pisztráng ott tartózkodik, ahol a hegyekből érkező kisebb - nagyobb patakok, táplálékot szállítanak számára, viszont egy tapasztalatlan szemnek, a pisztrángok bárhol lehetnek.

Ilyen hegyi tározót rengeteget találunk hazánktól nem messze Erdélyben

Napjainkban egyre kevesebb pisztrángféléket találunk a patakokban, hegyi folyókban. Ez részben köszönhető a rabsicoknak, akik irgalmat nem ismerve tizedelik a vizeket, és nagyobb részben köszönhető a rohamosan fejlődő urbanizációnak, amelynek következtében egyre csak szaporodnak a kőfejtők, értékes alapanya-

A partról odavetett tekintetet, nagyban segíti, ezen vizek tisztasága. A bonyolult víz alatti környezet, első ránézésre kihaltnak tűnik. Azonban ha jobban megnézzük, észre fogjuk venni a fürge cselléket, a vízi rovarokat és egyéb apró élőlényeket a vízben. Elsüllyedt fatörzsek, ágak, sziklák, sőt talán régi kanyargós utak,

Tavi szivárványos

esetleg épületek rejtőznek a kék mélységben, melyek mind lakóhelyet biztosítanak e csodálatos ragadozó számára. Ezekben a vizekben a fény csak 10 méter mélységig hatol, minden, ami e határ alá süllyed, fokozatosan belevész a végtelennek tűnő sötétségbe. A sötétségben rejtőzködő világot csak akkor fedezhetjük fel, ha esetleg leengedik a tározót.

Általában az ilyen tározók fokozatosan mélyülnek, kivétel a gátnál való rész. Ezt figyelembe kell vennünk,

ha közvetlenül a partról horgászunk. Az ideális horgásztávolság, ahol általában a halak is tartózkodnak, úgy 20-30 méter a parttól. Ezen a 20-30 méteres vízszakaszon vadászik a pisztráng, a vízfelületre bepotytyanó rovarokra, vagy a vízben úszkáló apróbb halakra.

Milyen műcsalit válasszunk?

A hegyvidéki tározókban használt műcsalik közül, a kisméretű, hosszúkás formájú, nehezebb támo

1. kép

Ez a kanál egy nagyszerű mindenünnél lehet a pisztrángos és mindenféle „ultra light” horgászataink során.

2. kép

Széles körülmények között használható – két oldalán eltérő színezésű – kanál, állóvízben és lassú folyású folyóvízben is használható

3. kép

Messzire dobható, fűzfa formájú kanál eltérő színezéssel a két oldalán.

kanalak a leghatékonyabbak. Kitűnően használhatók a mélyebb és a felszínhez közeli rétegek feltárásában egyaránt. Különösen akkor vesszük nagyobb hasznát, amikor a pisztráng távolabb vadászik a parttól, de könnyen vontathatjuk a mélyebb részeken is, figyelembe véve a víz alatti domborulatokat.

Mi is az a támolygó? A támolygó egy érzékeny műcsali, melynek összetevői, tulajdonságai külön-külön nem tudnának érvényesülni, vagyis egy élőlény képét kelteni. A csillogás, a színek, a rezgések, lengések összhangja teszi ezt a műcsalit ellenállhatatlanná, olyanná, amit a pisztráng könnyen összetéveszt egy környezetében élő fürge csellével. A lényegét csak akkor értjük meg, ha sikerül elhiteni a pisztránggal, hogy amit ajánlunk neki az igazi eledel és nem mű. És ez nem könnyű! A pergetőhorgászok számára jó hír, hogy a támolygó kanalak viszonylag az olcsóbb műcsalik közé tartoznak. A rossz hír, hogy ezek az elárasztott völgyek, valóságos temetők a műcsalik számára. Legyenek felkészülve, hogy a műcsalik nagy részét el fogják veszíteni a sziklák, ágak, csutakok között. De mindenre van megoldás!

Van egy trükk, amellyel esetleg meg lehet menteni néhányat az elakadt csalik közül! Nem kell mást tennünk, csak szabaduljunk meg a horgot tartó gyűrűtől és helyettesítsük azt egy monofil zsinór-

ral. Természetesen, ez legyen a szerelék leggyengébb eleme. A féket úgy állítsák be, hogy a monofil zsinór szakítási ereje alatt legyen. Ha a kanaluk elakad, kézzel húzzák a zsinórt, amíg a monofil zsinór megadja magát, így kiszabadul a műcsali és csupán csak egy horgot veszítenek, amit könnyebb pótolni. Ha olyan halat akasztunk meg, ami erősebb a kanalat és a horgot összekötő zsinórnál, akkor a fék engedni fog és kiegyenlíti a feszültséget.

A PERGETÉS FOLYAMATA

Maga a vontatás nagyon hasonlít a twisteres-jigg-es süllő horgászatához. Miután bedobtuk támolygónkat, várjuk meg, amíg az a fenékre nem ér. Amikor a fenékre ért, tekerjünk orsónkon kettőt-hármat, majd újra hagyjuk csalinkat a fenékre érni. Ezt a műveletet kell folyamatosan ismételni, addig, amíg csalink nem kerül ki újra a partra, vagy szerencsés esetben, el nem kapja egy szép pisztráng. Az egész vontatási folyamatot egy fafűrész vágólemezehez hasonlíthatnám a legjobban. A dobásokat egy kinyitott színházi legyezőhöz hasonlóan vigyük be, így egész nagy területet tudunk végigpásztázni.

Úgy a pergetőhorgászatnál, mint a legyezésnél is, nagyon fontos, hogy folyamatosan keressük a pisztrángot. Keressük azokat a helyeket, ahol érdemes elidőzni – vagyis a folyók, patakok beömlésének helyét. A pisztránghorgászatnál nincsenek előreláthatóan jó helyek, mint mondjuk a csukánál, süllőnél vagy más ragadozónál. A táplálkozási helyek gyakran változnak. A pisztrángszezón elején, május-júniusban, a hal távolabb tartózkodik a parttól, a mélyebb vízben, közönyös magatartást tanúsítva. Ilyen esetben a kanalat finoman kell vezetni, elegendő időt hagyni a halnak, a döntés meghozatalára. A meredek partos, mély vizű helyeken, hagyják a kanalat 6-7 mé-

Egyágú horoggal szerelt kanál, így olyan helyeken is használható, ahol a Catch & Release előírás.

4. kép

tert süllyedni, majd kezdék vontatni folyamatosan vagy játszadozva. Ha a víz sekélyebb, hagyják, hogy a kanál leérjen a víz fenekére, aztán kezdik a visszahúzást ügyelve arra, hogy a csali ne emelkedjen fel a fenék közeléből. A kapás legtöbbször akkor jön, amikor a műcsali süllyed, ezért a boton nem mindig érezhető. Általában, amikor már érezhető, akkor már lehet, hogy túl késő is.

Nyáron a pisztráng közeledik a parthoz, és jó eredményeket lehet elérni a folyamatos visszahúzással, vagy megjátszva a kanalat egy idegebb ritmusban, közel a víz felszínéhez.

Természetesen horgászataink során számtalan különböző eset adódhat, így a különböző stratégiák alkalmazásánál figyelembe kell venni az adott körülményeket. Jó lesz megjegyezni, hogy a pisztráng, mindig azokat a helyeket fogja keresni, ahol megfelelő számára a hőmérséklet és az oxigéntartalom. Az sincs kizárva, hogy meszszebb a parttól, 10 méter mélységben várja áldozatát.

Az a pergetőhorgász, akinek már volt dolga egy nagyobb példánnyal, és érezte a fogás örömét, vagy a szabadon engedés kielégítő érzését, biztosan állíthatom, hogy vissza fog térni az ilyen jellegű, hegyvidéki paradicsomokba.

- Losonczy -

5. kép

Ez a kanál kiválóan alkalmas sekély vizekre még lassú bevontatás esetén is

Deáky Mini river feeder

**A TERMÉKET KERESSÉK
A VIZSONTELADÓI
HORGÁSZBOLTOKBAN!**

www.deakyfishing.hu

A facebook oldalunk: <https://www.facebook.com/deakyfishing>

A viszonteladók linkje: <https://deakyfishing.hu/viszonteladok>

Kis és nagy VIZEKEN

Mint olyan pontyhorgász, aki szeret jobbra-balra lébecolni, volt lehetőségem megfigyelni több olyan horgászstílust, mely kissé gondolkodóba ejtett. Például ismerek olyan horgászt, aki nem nagyon van tisztában a nagy vizeken történő horgászat bonyolultságával, viszont nagyon jól horgászik, ha kis vízről van szó.

természetesen a nagy tavak által nyújtott kihívást sem vetem meg.

Egy kezdő horgásznak ijesztő lehet egy nagy tó. Emlékszem az első horgászatomra, amikor egy akkora tavon volt szerencsém horgászni, hogy első látásra azt hittem, hogy a tengeren vagyok. Mielőtt odamentem volna, addig csak 40 hektárnál kisebb vizeken volt ta-

Egy kezdő horgásznak ijesztő lehet egy nagy tó látványa

Európa több országában, de főleg Franciaországban, a horgászok igen változatos vizeken horgászhatnak pontyra: kis vizekben, óriási tavakban és folyókban. Ebben a cikkben a kis, a normális és a hatalmas tóban való horgászatról fogok elmélkedni. A különbség elképesztő, viszont mindegyik típusnak megvan a maga szépsége. Én a kisebb tavakat részesítem előnyben, de

pasztalatom. Ez a tó „tízszer” nagyobb volt. Annyira megijedtem, hogy nem sokon múltott, hogy megforduljak és hazamenjek. De mégis maradtam, fogtam is egy pár halat és az akkor szerzett tapasztalatok, a későbbiekben, segítettek kiismerni a nagy vizeket.

Egy ilyen helyen az első lecke az, hogy ne hagyjuk magunkat elbátortalanítani a nagy vízfelület láttán. A

tapasztalt horgász tudja, hogy beletelik egy kis időbe, amíg kiismeri a vizet. Ha kitart, sikerül. Ha megijed, vesztett.

Vessünk egy pillantást a természeti elemekre, melyek befolyásolhatják a horgászatot. Mi a különbség, és mi a hasonlóság a megszokott és a szokatlan vizek között?

A táplálék a siker kulcsa az összes vízen, kicsin és nagyon egyaránt. Ha tudjuk, hogy hol vannak a természetes táplálékban gazdag helyek, akkor azt is tudjuk, hogy a halak hol tartózkodnak. A tavak sok félek lehetnek, de a szél, a fény és a hőmérséklet mindegyiknél befolyásolja a táplálékban gazdag helyek kialakulását.

Nézzük tehát azokat a természeti tényezőket, amelyek befolyásolják a táplálék képződését. Ami elsősorban szóba jöhet az a fény és a mélység. A fény vízen való áthatolási képessége gyorsan csökken. A fény által szállított energia nagy részét elnyeli a víz felszíne. A víz színétől és tisztaságától függ, hogy milyen mélyre hatol a fény. Így hát a fény és a mélység szorosan összefügg. A növények fejlődéséhez szükséges a fény, minden zöld növény fotoszintézist végezve nyeri táplálékának egy részét – elnyeli a nap sugarai által szállított energiát, amit arra használ, hogy a széndioxidot vízzel ötvözve szénhidrátokat állítson elő, és oxigént bocsásson ki. A növények csak a víz felső rétegeiben tudják összeszedni táplálékukat, amik legfőképpen nitrátok és foszfátok. Egy víz minél gazdagabb ilyen tápláló összetevőkben, annál termékenyebb.

A planktonok, a gerinctelenek és a puhatestűek képezik a ponty étrendjének

alapját. A növényevő plankton, szabadon úszik és algákkal táplálkozik. A húsevő plankton pedig a növényevővel táplálkozik és ugyanakkor a kis halak táplálékát is képezi.

Az iszap, a vízben lévő törmelék lerakódásából képződik. Az organikus törmelék, amely a növények leépüléséből és az elpusztult halakból származik, szintén az iszap részét képezi. Az iszap nagyobb lakói a férgek, lárvák és helyenként puhatestűek, mint a kagylók. A legfontosabbak a rovar lárvák, melyek jelenléte hosszú távú táplálékforrást jelent.

A szél meghatározza a táplálék felhalmozódását, mivel azokat a kis áramlattal rendelkező területekre viszi. A fenék bármilyen „rendellenessége” a szél által összehordott táplálékfelhalmozódást okoz, melyek vonzzák a halakat.

A fény vízen való áthatolási képessége amint mélyül, úgy csökken

MTC baits

YouTube

MTC baits

Video megtekintéséhez kattintson a képre

KLIKK IDE!

www.mtcbaits.hu

Bármilyen is legyen a tó formája és mérete, a pontyok mindig ugyanúgy viselkednek és ugyanazon ösztönök vezérlik

Az erős szél áramlatokat szül, melyek majdnem egyirányúak a széllel. Amikor ezek nekiütköznek egy víz alatti akadálnak, a táplálék részecskék összegyűlnek és lerakódnak. A táplálék mindig ugyanazon a helyen rakódik le, függetlenül a tó formájától vagy méretétől. A pontyok rendszeresen látogatják az ilyen jellegű természetes lerakatokat, mert megszokták, hogy mindig találják ott táplálékot. Kis és nagy vizekben ugyanígy történnek a dolgok – a pontyok mindig megtalálják a felgyűlt táplálékot. Ha önöknek is sikerül megtalálni ezeket a lerakatokat, akkor tudni fogják hol a hal.

Bármilyen is legyen egy tó formája és mérete, a pontyok mindig és minden körülmények között ugyanúgy viselkednek és egy és ugyanazon ösztönök vezérlik. Hiába különböznek a tavak, mégis mindegyikben a legfontosabb, hogy megtaláljuk a természetes táplálékban gazdag helyeket. Banális észrevételnek tűnhet, de az igazság az, hogy ha nem jó helyre dobjuk a csalit, nem fogunk. A dolog bonyolultabb a nagy tavakon, és itt van az első lényeges eltérés, mármint a megszokott és

a szokatlan tavakon történő horgászat között.

A kis tavakon a halak megtalálása nem okoz túl nagy nehézséget (elég, ha beeteünk az adott helyre és várjuk a kapást), de a nagy tavakon, akár napokba is beletelhet, míg végre bedobhatjuk szerelékeinket. Amíg a kis vizeken a halak megkeresése a fontos, addig nagy tavakon fontosabb az aljzati formák felismerése, megtalálása.

Nézzük ezt pontosabban: Amikor egy 60 hektáros általam normális, átlagos méretűnek tartott tavon horgászom, első lépésként megpróbálom megtalálni a halakat. Figyelembe veszem az időjárási, természeti tényezőket és ezen információk segítségével következtetni tudok a halak hollétére. Ha a halak nem tartózkodnak egy helyen, hanem elhagyják az általam horgászott helyet, akkor én is utánuk megyek. Nagy tavakon ez nem lehetséges, hiszen a halak megtalálása akár több napba is telhet, ezért inkább keresek egy szerkezeti elemet, egy bedőlt fát, egy víz alatti régi épületet, ami egy táplálékban gazdagabb hely lehet, és elméletem szerint, az oda is vonzza a halakat.

Az igazság az, hogy a szerelék sokkal kevésbé érdekli, mint maga a csali és az etetőanyag. Életbevágóan fontos, hogy a lehető legjobb csalit használjuk. Kis, sűrűn horgászott tavakon vannak olyan helyzetek, amikor egy átlagos szerelék nem elég, hogy átverjük a pontyot.

Nagyobb tavakon a hal még nem annyira kitanult, mivel valószínű ritkábban találkozik horgással, ezért az egyszerűbb szerelék is eredményes lehet. Nagy vízzen monofil zsinórt, 2-es számú horgot, csepp alakú ólmot használok fél-stabilnak mondott szereléken.

Sok horgász többet költ a felszerelésre és elhanyagolja a csalit

A bojli átlagos, egyszerű süllyedő bojli, melyet kettével fűzők fel. Nem hiszem, hogy a naiv halaknak jó az alacsonyabb rendű csali és a jó minőségű csalit pedig csakis a körültekintőbb halaknál kell használni! Ez butaság! A csali mindig jó minőségű kell legyen, mert ha a halnak választania kell, mondjuk egy szomszéd horgász csalija és a mienk között, akkor biztos, hogy a jobbat fogja választani. Sok horgász többet költ a felszerelésre és elhanyagolja a csalit. Ezt kérdezném tőlük: Jól akarnak kinézni, vagy halat akarnak fogni? Jobb, ha elgondolkodnak, mert ha a csali nem elég jó, akkor a felszerelés fölöslegessé válik. Tapasztalatból tudom, hogy sikereimet elsősorban a minőségi etetőanyagokba és csalikba vetett hitemnek köszönhetem.

A ponty mindig ponty marad, bármilyen típusú vízben is éljen. A kis tavakon alkalmazott szabályok a nagy tavakra is érvényesek. Vannak azonban különbségek, melyeket a horgásznak figyelembe kell vennie, hogy a stratégiát a helynek megfelelően tudja alkalmazni, változtatni. A másik fontos dolog, hogy nem szabad a mások tanácsai után menni anélkül, hogy kipróbáltuk volna az általunk jónak vélt szerelést vagy etetőanyagot.

Ha én is mindig mások után igazodtam volna, és nem kísérleteztem volna úgy a szerelésekkel, mint az etetőanyaggal, akkor talán sokkal kevesebb halat fogtam volna.

László Attila

És ha a csali nem elég jó, akkor a drága felszerelés fölöslegessé válik

Mindig keressünk valamilyen szerkezeti elemet, ott nagy esély van a fogásra

DNS BAITs

természetesen egyedül

TRUST BOJLI!

A Trust elnevezésű bojli fehérjében gazdag, bűdös-fűszeres ízvilágú csali a Dns Baits palettáján. A legtöbb horgász mikor kézbe vesz egy bojlit rögtön megszagolja. A Trust-ot megszagolva, máris leképezi az orrunk, hogy itt egy valóban bűdös összetevőkből álló, kicsit fűszeres, fokhagymás csalival van dolgunk. Szeretjük az ilyen csalikat, mert tudjuk, hogy a halak is szeretik. A megalkotása során rengeteg minőségi alapanyagot

válogattunk össze. Hering- Szardínia lisztet használtunk, melytől máris egy markáns, erős halas jelleget kapott. Jöttek a növényi összetevők, plusz vérplazma, tojáspor, előemésztett halliszt, majd hogy fokozzuk az attraktivitását és kellően bűdös legyen, májport adagoltunk még a keverékhez. A májpor nagyon sok aminosavat tartalmaz, ami vonzóvá és ízletessé teszi a halak számára a csalit. A fűszer nem maradhatott el ebből a kompozícióból, így attraktorként Robin Gold-al (igazi fűszer varázslattal) spékeltük meg az eddig összeállt keveréket, de ezt még megfejeltük egy kevés, nagyon tiszta fokhagymaporral. Fűszerből elég is!

Az adalékok elengedhetetlenek, így a Hot Spicey Fish Juice-t, folyékony májkivonatot, egy kis csípős kivonatot és némi aromát kevertünk az elkészült alapkeverékhez. Olajat egyáltalán

nem használtunk, így hideg vízben is kitűnően tud majd bontani ez a fűszeres-májás-garnélás csalibomba. Sok, nagytestű ponty csábult már el ennek a csalinak, mert természetes összetevői rendkívül stimulálóak a halak számára. Egész évben kitűnően használható, nagyon intenzív csali.

A Trust elérhető kis és nagy kiszérelésben, 18 mm, 24 mm, 30 mm-es párolt változatban, ezen felül még 24 mm-es oldódó formában is.

Köszönjük a bizalmat!

Dns Baits

Csalik bojlik helyett

Amióta, mint szupercsalit piacra dobták a bojlit, azóta a lágyabb anyagokból készült csaliknak nincs könnyű dolguk. Pedig ez sajnálatos, hiszen a békés halaink gyakran jobban kedvelik a lágyabb összetételű falatokat, mint a keményebb bojlikat.

A nyolcvanas évek elején kezdetét vette a bojlihullám, és ennek hatására egyik szenzációs fogás a másikat követte. A kemény varázsgolyók láza nemcsak a nagy pontyokat, hanem minket is magával ragadott, és az volt az érzésünk, mintha a pontyok csak azt a napot várták volna. Úgy tűnt, hogy a „nagy bajzosok” élnek halnak a bojlikért, és alig várják, hogy garatfogaikkal szétropanthassák a kemény golyókat. Ha visszaemlékszünk, ez így is volt, az eredmények magukért beszéltek, nem egy gyönyörű hal gazdagította szánkunkat. Elsősorban az illatos golyók szelektivitása nyugtázott le bennünket, hiszen a zavaró „kishaloknak” esélyük sem volt szabotálni horgászatunkat. Sokan azt hittük, hogy ezentúl, csak a bojli lesz a nyerő, de aztán rövid idő alatt rájöttünk, hogy ez nem egészen így van! Hogy miért? Elmesélek egy rövid történetet, amelyből mindez kiderül.

Röviddel a bojli megjelenése után, egy szép nyári alkonyatkor ismét kedvelt vízpartunkon üldögéltünk hárman, kapásjelzőink árulkodó rezzenéseit várva. A kiszemelt helyen egy-két nappal a horgászat előtt, beszőrtünk pár maroknyi közepesen kemény bojlit, így jog-

gal remélhettünk kapásra. Valóban nem kellett sokat várnunk az első kapásra, ugyanis Gábor, egy izgalmas fárasztás eredményeként, egy szép, öt kg feletti pontyot prezentálhatott, majd rövid idő elteltével ismét kapás jelentkezett. Ugyancsak Gábor volt a szerencsés,

A békés halaink gyakran jobban kedvelik a lágyabb összetételű falatokat

és egy hasonló kaliberű szép ponty lett a zsákmánya. Kis idő elteltével jelentkezett a harmadik kapás, persze ez is Gábor szerelékén küzdött a szabadságáért, melyet sikerült is megszereznie, mielőtt még megpillanthattuk volna. A többi boton egy rezdülés sem volt, nekünk üres kézzel kellett távoznunk.

Gábor sikerére a későbbiekben derült fény, ugyanis a bojlík készítésekor egy kisebb mennyiségű anyagot leválasztott magának, melyet puha golyókká dolgozott el, és ezzel horgászott. Ez az esemény megmutatta nekünk, hogy a hagyományos puha csalik felett korántsem járt el az idő!

A MAGAS PROTEIN TARTALMÚ GYURMÁK

Évekkel később egy nagyobb tavon horgásztunk compóra, ám a kilátásaink nem voltak túlságosan kecsegtetőek, mivel számtalan sneci és keszeg cincálta a négyes horgon felkínált gilisztánkat, illetve gyurmadarabkáinkat. Mintha csak minket akartak volna bosszantani, miközben puha compó csalainkat bontották, ízeire. Egy szomszédos horgász átalakította felszerelését és bojlival próbálkozott. Ugyan sikerült neki egy-két compó eszén túljárni, és a keszegfélék sem zaklatták tovább, de sikere nem volt túlságosan meggyőző számunkra. Az igazi áttörést a többféle csalival történő, pár hétig

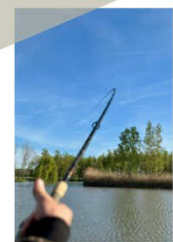
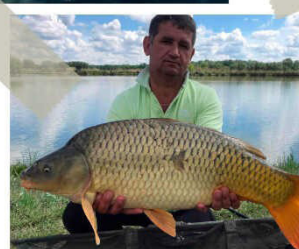
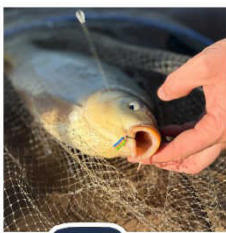
tartó kísérletezés hozta meg számunkra egy nyúlós, rágógumiszerű, magas proteintartalmú gyurma formájában, melyet hajszál előkén kínáltunk fel. Az eredmény több mint meggyőző volt, esténként és fejenként 8 darab 1 és 3 kg közötti compót zsákmányoltunk.

Tehát leszűrhetjük, hogy a nyers burgonyával, a kemény bojlival és a takarmánykukoricával szemben nyugodtan fel lehet venni a harcot a szinte folyékony gyurmákkal, a csirkemájjal. Vigyázzunk, mert az utóbbi

A friss lágú kenyér darabkákat imádják a halak, de különböző anyagokkal keverve ízletes gyurmát készíthetünk belőle, melyet úgyszintén imádnak a halak

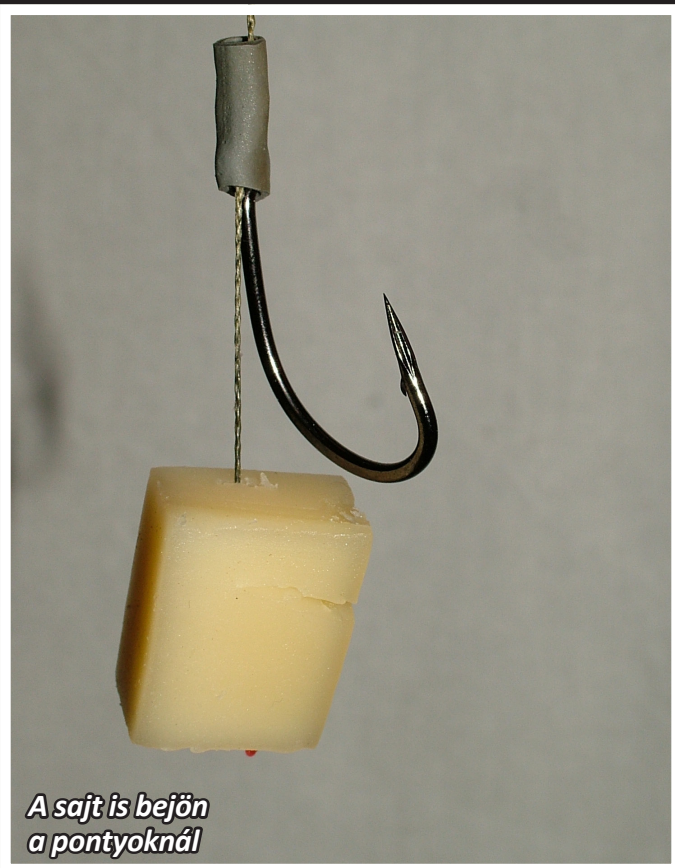

a sikeres horgászatért

KLIKK IDEI!

AQUAHUNT

A sajt is bejön a pontyoknál

annyira lágy, hogy speciális szerelék hiányában, szinte lehetetlen a csalit a megfelelő helyre juttatni.

LÁGY CSALIK

Az olyan jól bevált csalíkról, mint a harmatgiliszta, trágyagiliszta és a csemegekukorica, kár sokat beszélnünk, ezeknek az állaga nem igazán befolyásolható, mégis úgy fogósak, ahogyan vannak, ahogyan a természet teremtette őket.

A csonti: a csontkukac nagy előnye kiváló fogóssága, és egyszerű, de biztos horogra húzhatósága. Egypár nagyon egyszerű lépéssel még attraktívabbá tehetjük a csontikat a halak számára: első lépésben egy szűrőben mossuk át őket, ezt követően panírlisztben hagyjuk pár percig mászkálni, míg meg nem száradnak. Ennek köszönhetően megszabadulhatnak markáns szaguktól. Igény szerint ismételhető az első két lépés, míg nem vagyunk teljesen elégedettek az eredménnyel. Majd egy szita segítségével válasszuk őket külön a lisztől. Az eredmény lágy, és tiszta csonti, melyet ízlés szerint egy kis kurkumával, curryvel vagy ánizssporral még izgalmasabbá tehetünk.

A kenyérfélék: a friss ropogós fehérkenyér darabkái szinte minden vízben vonzó

hatást gyakorolnak a halakra, ráadásul eléggé biztosan tartják magukat a horgon.

A csirkemáj: a csirkemáj kifejezetten sikeres domolykó és angolna horgászatakor, de a pontyok sem vetik meg e finom falatot. Illatos és hideg vízben is lágyan marad, selymes csali.

A sajtfélék: sok sajtféle a hideg vízben megkeményedik, veszít illatából és fogósságából. Áttörő sikert hozhat egy sajtkrém, melyet reszelt parmezánból és kb. egyhetes fehérkenyérből gyúrunk, mely a hideg vízben sem keményedik meg és illatát is megtartja.

KÉTSÉGES ESETEKBE MINDIG A LÁGYABB ÁLLAGÚ CSALI A NYERŐ

Többéves, szinte mindenféle csalival történt kísérletezés eredményeként nyilvánvalóvá vált, hogy békés halaink a lágyabb falatot előnyben részesítik keményebb állagú társaiknál. Így van ez a ponty esetében is. Ezért új helyen próbálkozva kezdünk mindig lágy csalival. Amennyiben a keszgefélék megszállják a ponty számára kiszemelt horgász helyünket, úgy nyúlósabb, szinte gumi állagú falatokra váltsunk át. Ha ez sem vezet kellő eredményhez, és a falánk keszgefélék nem tángítanak a kiszemelt helyről, akkor próbálkozhatunk a keményebb csalival is. Legkésőbb a falánk szájú és éhes domolykók, illetve dévérek megjelenésekor válik indokolttá a kőemény bojlík használata, melyet kizárólag hajszálvékony zsinór segítségével a horogra erősítve kínálunk, ekkor azonban számolni kell azzal, hogy kapásaink drasztikusan csökkenni fognak. Amennyiben nem kívánjuk a csalikat gyakran ellenőrizni, és elsősorban kapitális prédára vágyunk, akkor természetesen kezdettől fogva alkalmazhatjuk a kemény bojlíkat.

Végezetül be kell látnunk, hogy a „csalídivat” is folyamatos hullámszásnak van kitéve, egyik szélsőségből a másikba csap át, nem kevés horgászt szinte az örületbe kergetve.

- Losonczy -

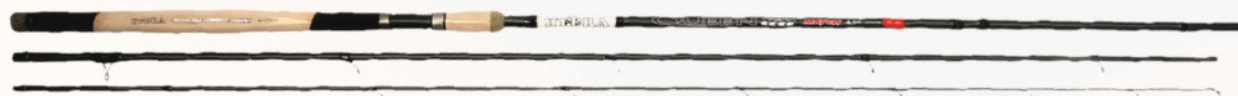

A csontit kurkumával, curryvel még izgalmasabbá tehetjük

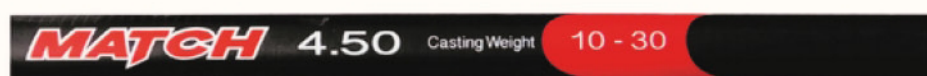
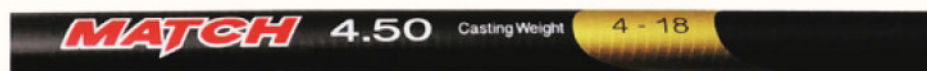
QUEEN MATCH BOT

BEVEZETŐ
AKCIÓ

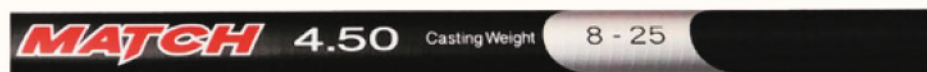
Queen Match Rod 4.50 4/18
135 263 Ft helyett

102 900 Ft

Queen Match Rod 4.50 8/25
141 443 Ft helyett

106 900 Ft

Queen Match Rod 4.50 10/30
145 314 Ft helyett

109 900 Ft

GOREK MATCH BOT

Gorek Match Rod
4.50 8/25

91 441 Ft

68 900 Ft

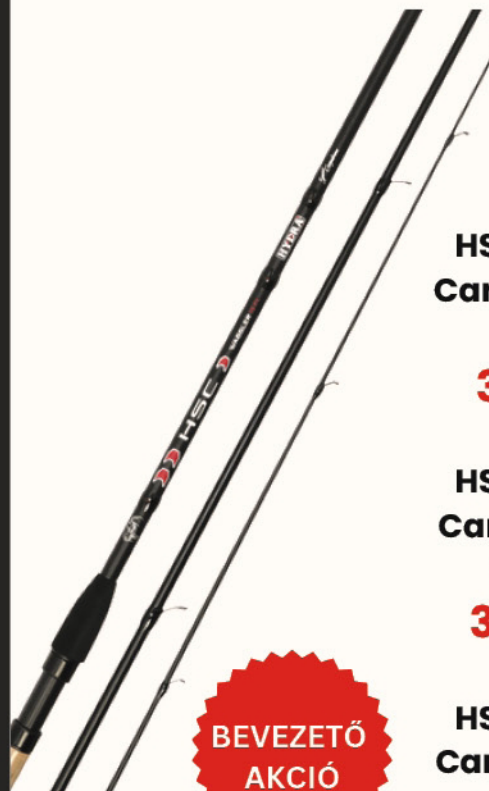
Gorek Match Rod
4.50 10/30

98 342 Ft

73 900 Ft

BEVEZETŐ
AKCIÓ

HSC WAGGLER MATCH BOT

HSC Waggler
Carpodrome 10"

41 583 Ft

31 900 Ft

HSC Waggler
Carpodrome 11"

45 548 Ft

34 900 Ft

HSC Waggler
Carpodrome 12"

49 519 Ft

37 900 Ft

BEVEZETŐ
AKCIÓ

Ingererek és halak

A vízi környezet, az illetéktelen szemében egyhangúnak tűnhet. Pedig nem az! Ezt bizonyítják a víz fizikai és kémiai tulajdonságai, amelyek gyakran változnak. Ilyenek: a víz hőmérséklete, átlátszósága, netán szennyezettsége, ennek következtében annak szaga, íze, az abban uralkodó fényviszonyok, veszélyforrások megjelenése, újabb vízben oldódó anyagok megjelenése (a halra veszélyesekké), sebesség- és mozgásirány-változások, hang- és egyéb rezgések, állóvizekben a vízszintváltozás. Még sokáig lehetne sorolni a víz tulajdonságait, a vízi tényezőket s azok változásait, amelyek külön-külön vagy együttesen befolyásolják a halak viselkedését, életvitelét s végeredményben a horgászat eredményességét.

Az egyik legfontosabb szerv: a szem

A halat életében számtalan inger éri. Ezek közé tartozik egy ritkán emlegetett: az éhség ingere. A fent említett ingerek sokaságát a hal érzékszerveivel felveszi s azt, vagy azokat a központi idegrendszerbe, az agyba továbbítja, tudomásulvétel, legtöbbször döntés végett. A külvilágból, elsősorban a vízből érkezett, az agyba továbbított ingerek ott kiértékelődnek, majd megszületnek a válaszingerek. Parancsok indulnak a hal különböző szerveihez, elsősorban például az izmokhoz: a veszélyeztetett helyről menekülésszerűen tűnik el a hal. Ez történik az óvatlanul megjelenő horgász esetében is, akinek körvonalait, lábának dobbanását, az evezőét is a hal érzékszervei felveszik, továbbítják a központi idegrendszerbe, s onnan megérkezik a parancs az izmokhoz, hátgerinchez: menekülni a veszélyes vízszakaszról!

Az ingerek érzékelésére, felvételére, azok továbbítására, a válasz döntésre, a különlegesen felépített érzékszej-

tek a hivatottak. Minden ingertípusnak megvan a neki megfelelő, specifikus érzékszejtje. Ebben különbözik a hal a nála alacsonyabb rendű állatoktól. Ismerkedjünk meg néhány érzékszejtel, érzékszervvel, főleg azokkal, amelyek a horgászat (és a halászat, haltenyésztés) szempontjából fontosak.

A hal szeme az egyik legfontosabb szerve az ingerek felvételére. Ez a látás szerve. Ez viszonylag nagy, fejlett, így a hal még a zavaros vízben is tud tájékozódni. A szem segíti a táplálék megkeresésében, segítségével észreveszi a többi halat s az ellenséget is. Szemhéj nem fedi azt, könnymirigye nincs. A szem, a kivételektől eltekintve a fején oldalállású (a félszegúszóknál, nyelvhalaknál más az elhelyezése). A szemgolyót izmok rögzítik a koponyában s az rendszerint keveset mozog (a tüskés pikóé igencsak mozgatható).

A szemhez érkező fénysugarakat a szemlencse összegyűjti, majd az ideghártyára vetíti s a látóidegek onnan az agyvelő látóidegközpontjában vezetik. Természetesen érzékelés, s főleg döntés végett. A Kárpát-medence halai rövidlátók, élesen csak alig 1–3 méterre látnak. Ha az izmok a szemlencsét hátrébb húzzák, akkor akár 10–15 méterre is ellát a hal, természetesen már nem élesen. A vízparton álló horgász körvonalait a hal a víz felett lebegőnek látja. Ugyancsak érzékeli a vízparti fák körvonalait is, viszont a parton ülő horgászt, vagy például a vidrát nem látja, csak ha mindezek mozgásban vannak. A halak azokat a vízen kívüli tárgyakat látják, amelyekről a fényinger 48,5 foknál nagyobb szögben érkezik a vízre. A mi halaink 10–12 méter mélységig a színeket is érzékelik, sőt egyes haltudósok szerint olyan ultraibolya sugarakra is érzékenyek, amelyeket az emberi szem nem képes felfogni. A halak színvaksága – akár csak az emberé – alkonyatkor áll be. A

halak érzékelik a horgászszinór színét, ha az elűt a víztől. A szem a hal egészséges, vagy beteg állapotát is mutatja. A beesett, vagy erősen kidülledt, véres, lepedék borította élő hal szeme valamilyen betegségre utal.

A szem után a hal legfontosabb érzékszervei az oldalvonalban helyezkednek el. Ez a hal testének mindkét oldalán, rendszerint a középső tájon húzódik végig, a kopolytútól a farokrészig. Ebben helyezkedik el az érzőbimbók sokasága. Az oldalvonal hálózata a koponyán keresztül az agyba szállítja a felvett ingereket. A bimbók érzékelik a víz áramlását, a nyomásváltozást, a vízben lévő tárgyakat, azok közelségét, más halak, háló, vagy horgászszinór jelenlétét, de az áramlással történő szembefordulást is az oldalvonal érzővégződése szabályozzák. Tehát valójában az oldalvonal, mint érzékelő szerv, radarként segíti a halat életében. A hal bőrében érzőbimbók sokasága található. Ezek a bőrben elszórtan helyezkednek el, és mintegy receptorok, felveszik a hőingereket, például a víz hirtelen lehűlését s azt rögtön továbbítja az agysejtek megfelelőjébe, parancskiadás végett. Ezt a horgász is azonnal érzi: a parancs a halat várakozásra, a táplálkozás ideiglenes beszüntetésére inti, s oda az aznapi horgászfogás reménye! A hal testén tapintósejtek, érzőbimbók sokasága észleli a víz áramlását, a hullámrezgéseket, de a légnomás hirtelen változását is, különösen vihar közeledtén, ami szintén várakozásra inti a halat. Az érzőbimbók tapintószervként is működnek. A bajusz-szálakon ezekből sok van, innen ezek tapintószerv működése. Az oldalszervek, érzőbimbók, érzősejtek a

A szem után a hal legfontosabb érzékszervei az oldalvonalban helyezkednek el

rablóhalaknál fejlettebbek, a békéseknél viszont alacsonyabb szinten működnek. A mi halaink közül a törpeharcsa testén található a legtöbb érzőbimbó.

A hang a vízben gyorsabban terjed, mint a levegőben! Vigyázat, vízparton kiabálók, rádiózók: a halak érzékelik a hangot s azok továbbított rezgéseit a vízben! Oda a halfogás! A hal egyensúlyozó és hallószerve a belső fülben van. Ez a szem mögött lévő, folyadékkal telt üreg, egy zsákocská, benne érzékelő ampullákkal s tovább a hallócsonttal, melyet otolitnak nevez az anatómia. Ennek keresztmetszetekor évgűrűk láthatók – akár a fák törzsén is elfűrészeléskor – a hal életkorát innen is meg lehet ha-

CUKK®

HALCSALI · BAIITS

KLIKK
IDE!

SE TÖBB, SE KEVESEBB!

A bajuszsálakon, az érzőbimbók sokaságát találjuk

tározni, akárcsak a pikkelyek évgyűrűiről. Egyes halfajoknál (ponty, kárász, harcsa, keszegfélék, domolykó stb.) az úszóhólyag nincs közvetlen kapcsolatban a koponyával, így a felvett rezgések, hangok a Wéber-féle, 3 pár csonttal kerülnek a belső fülbe. A hangrezgéseket a mi halainknál először a test, a bőr és az izomzat veszi fel, azok onnan továbbítódnak, így a hal „minden porcikája” érzékeli az elővigyázatlan horgász beszédét, netán kiabálását s más rendkívüli zajt.

A hal hidrosztatikus szerve az úszóhólyag. Ez csakis a halakban fordul elő. A hal lebegését, a víz különböző mélységében történő tartózkodását szabályozza, biztosítja. Elhelyezkedése, formája, halfajonként változik, de az minden halnál gázkeverékkel telített. A benne levő gázmennyiséggel a hal a saját fajsúlyát tudja nagyszerűen változtatni. Az úszóhólyag falában a gázmirigy termeli az abban szükséges oxigén- és széndioxid keveréket. A gázmirigy sejtjei a vérből választják ki a gázokat – s bebocsátják az úszóhólyagba – de egyes halfajok a víz felszínéről beszippantott levegőt is képesek légjáratokon keresztül az úszóhólyagba bebocsátani. Oxigénhiány esetén, a legtöbb halfajnál, az úszóhólyag légzőszervként is működhet, amikor a hal szervezete az abban tárolt oxigént fel tudja használni az életműködéshez.

A halak szaglószerüük segítségével viszonylag nagyobb távolságokról is érzékelik a horgászok által beszórt zamat- és illatcsalik sokféleségét, amelyek a vízáramlással kerülnek a szaglószerübe. Ez egy páros szerv, amely az orrüregben helyezkedik el. A szagot valójában a mikroszkopikus, igen érzékeny csillószőr-szerű érzékszejtek továbbítják a központi idegrendszerbe, itt is a parancskiadást várva. A csuka szaglószerüe kevésbé érzékeny, ponty, keszeg, küsz és az angolna annál inkább. Ezt jól tudják a versenyhorgászok.

Az állatvilágban a halak (Pisces) osztályánál alakult ki először a központi idegrendszer, amely az agyvelőből és a gerincvelőből áll. A környéki (periferikus) idegrendszert a központból be- és kilépő agy- és gerincvelő idegek és a testen található, érzékelő idegvégződés egész rendszere alkotja. A hal agya a koponyában található, hozzá kapcsolódik a köztiagy, benne a fényt érzékelő központtal. Hozzá kapcsolódik az agyalapi mirigy (hipofízis, vagy

agyfüggelék), amely szabályozza a hal ivari életét. Az általa termelt hormonok serkentik az ivarmirigyek évenkénti működését.

A hal életműködését az idegrendszer és a szervezet által termelt hormonok szabályozzák. A halban a hormontermelő mirigyekre nagy szerep jut, ezek működését szabályozza a hipofízis. A korszerű haltenyésztésben alkalmazzák a szaporítók (anyahalak és tejesek) hipofízissel történő ivatás előtti beinjekciózását, amely az utolsó stádiumában serkenti az ikrák érését és azok majdani, kézzel történő lefejtését (az ikrák, megtermékenyítve a ráfejt tejjel, keltető edényekbe kerülnek, itt történik azok embrionális fejlődése). A hipofízist 4–6 éves pontyokból gyűjtik (metszéssel, szikével), majd acetonnal szárítják és így tárolják. A mesterséges szaporítás alkalmával a száraz hipofízist 0,6 százalékos, fiziológiás oldattal fecskendezik be az anyahalak izomzatába, a hátúszó alatti részen. E módszer ma elengedhetetlen a korszerű, mesterséges halszaporításban.

A hal élettanának tanulmányozásánál feltétlenül szólni kell annak vérkeringéséről. A mi csontos halaink (kivételek a porcos halak, így a viza, vágó- és söreg tok, kecsege) szíve két részből, egy pitvarból és egy kamrából áll. A hal szívéen kizárólag a vénás vér halad keresztül. A vér a hal szívéből a fej jobb és bal oldalán lévő kopolytúívek-

A csuka szaglószerüe kevésbé érzékeny

hez áramlik és bejut a kopoltyúlemezék hajszálereihez. Itt leadja széndioxid tartalmát, jórészt megszabadul az ammóniától, karbamidtól, s más, számára nemkívánatos, rendszerint toxikus anyagoktól és oxigént vesz fel a vízből. Oxigénfelvétel kis mértékben a halaknál az egész bőrfelületen keresztül is történik. Miután a hajszálerekben a gázcseré megtörtént, most már az artériás vérre jut az a szerep, hogy a szövetekben felvegye a széndioxidot s a szűrő szerepét betöltő vesén keresztül eljusson a szívbe. Mielőtt ide behatolna, egyesül a májból érkező vérrel. A véretek szállítják a tápanyagokat a májba. Már itt megkezdődik az anyagcsere, a hal életének egyik legfontosabb mozzanata. A máj mellett fontos szerepe van az epének, amelynek váladéka a táplálékban levő zsírok lebontását végzi. A halak az oxigént legtöbbször a szájon át a kopoltyúlemezeken nyerik – ez az ő légzésük – de a ponty, kárász, compó, dévérkeszeg esetében megfigyelhetjük a halak „pipálását” is, amikor kisegítő légzésként szájukkal „levegőt szippantanak” a vízfelszíni atmoszférából.

A halak anatómiájából, szervezetének fiziológiai működéséből – főleg az ingerlékenység – inger felvétellel kapcsolatos ismertetőjéből következők: a halak szervezete is bonyolult s azt a horgásznak ismernie kell. Csak így érthető meg, vihar idején miért nem táplálkozik a hal, oxigénhiány esetén miért igyekszik azt levegőnyeléssel pótolni, árnyékunk hirtelen vízrevetődése esetén miért rebben szét a közeli domolykók népes csapata, mivel érzékeli a bevető csaliban a különféle íz- és zamatanyagokat. Így érthetjük meg, hogy a „nagyvíz”, a folyók áradása esetén, szinte már jó előre, miért húzódik a pisztráng a vihar által nem érintett tiszta vizű patakokba s megérthetjük azt is: nem szabad az élvétartásra szánt hal kopoltyújába dugni az ujjunkat. (Ez etikátlan is!)

A halak léte az egyedfenntartáson, a táplálkozáson kívül a védekezésen múlik. Ebben segítik a halakat az in-

gereket, külső – leginkább negatív – hatásokat érzékelő szervek, idegvégződések látó-, halló- és érzőszervek. Ezek jól működése adja meg a halnak a védekezési lehetőséget – az ember, a horgász ellen is – mely nélkül a horgász-hal küzdelem egyenlőtlen lenne. A természet megadta neki a lehetőséget a védekezésre, veszély esetén az elbújásra, elúszásra, mely nélkül a horgász se élvezné a hal megkeresésének, elejtésének kellemes és olykor felejthetetlen izgalmát. A küzdelemben mindkét félnek adott a természet védekező-támadó érzékszerveket, készséget, de az mégis egyenlőtlen: a horgásznak technikai arsenálja is van a halfogásra! Naponként izgat a kérdés a vízparton: ki győz a küzdelemben?

- Kázé -

Vigyázzunk a zajra a parton, mert a víz jól viszi a hangokat

www.safimix.hu

KLIKK IDE!

Video megtekintéséhez kattintson a képre

SAFI MIX
NATURAL FEEDER

Csukás leckék

1. rész

Jó csukás vizek azért manapság is akadnak még elég szép számmal, ahol pedig csuka van, azt a különféle pergető módszerekkel, a különböző műcsalik alkalmazásával meglehetősen nagy biztonsággal meg is lehet fogni. Hogy mikor, hol, milyen módszerekkel, illetve milyen műcsalikkal, az hamarosan kiderül, amennyiben a továbbiakban is velem tartanak!

Első lépésként jellemezzük kissé a csukát, ismerkedjünk meg életmódjával, táplálkozási szokásaival, ejtsünk néhány szót szerkezeti felépítéséről, viselkedéséről, elterjedéséről és feltételezhető tartózkodási helyeiről is!

NÖVEKEDÉSE

A csuka - a harcra után – második legnagyobbra növő ragadozó halunk. A magyar abszolút rekord 20, 470 kilogramm, még 1994-ben fogták. Egyéni csukarekordom mindössze 7, 850 kilogramm, és ez már kissé nevetségesként is hathat, hiszen ettől a súlytól még balin rekordom is alig-alig marad el, legszebb süllőim súlya pedig közel a duplája (sőt: a legnagyobb süllőm esetében több, mint a duplája!) ennek a súlynak. Mint mindenki más, horgászberkekben természetesen én is hallok olykor történeteket, legendákat óriási, megfoghatatlanul nagy csukákról, de hogy ezeknek a történeteknek mennyi a valóság alapjuk és mennyi bennük a fantázia, azt nagyon nehéz, vagy még inkább lehetetlen eldönteni. Kiindulási alapként fogadjuk el, tehát: magyar vizekből, magyar horgász fogott már húsz kilón felüli testtömeget elérő csukát.

SZAPORODÁSA

A csuka szaporodásáról közel sem lehet annyi érdekességet elmondani, mint a süllők hálószoatitkairól. Nem épít fészket magának, és nem is őrzi azt. Megelégszik azal, ha talál egy sekély, part menti, vagy éppen elöntött területet, és az ilyen helyeken található finomszálú gyökérezetre, vagy jobb híján a vízi növényzetre rakja le ikráit. A lerakott és megtermékenyített ikrákról aztán mind a hím, mind a nőstény ivarú egyedek megfeledkeznek, és kikelésükig csupán a természet gondozza azokat. A csukák ivási időszaka az esetek túlnyomó többségében a márciusi hónapokra esik, mert a csukaikrák kikeléséhez elegendő a minimum 6 C°-os víz hőmérséklet is. Ez azért érdekes! A süllőikrák kikeléséhez a víz hőmérséklete el kell hogy érje a 12 C°-ot, tehát a süllőikrák hőigénye pontosan a duplája a csuka ikráinak. A kifejlett példányok szokásait, tartózkodási helyeit, viselkedését tanulmá-

nyozva viszont merőben más a helyzet. A felnőtt süllő kifejezetten a hűvös vizeket keresi, mert ott érzi igazán jól magát. A kifejlett csukát viszont a vizek túlmelegedése egy cseppet sem zavarja, sőt, esetenként jócskán megnöveli étvágyát. A süllő tehát ikrakorában igényli a meleget, kifejlődve viszont nem bírja azt. A csukaikra viszont vígan kibírja a jéghideg, mindössze 6 C°-os vizet, felnőttkorában pedig inkább „melegségre” vágyik. Ki érti ezt? Én nem!

A csukát már ikrakorban is jóval több veszély fenyegeti, mint a süllőt. Mivel az ikrákat nem őrzi a felnőtt példányok, ezek gyakran az ikrafaló halak, (sügér, törpeharcsa, de elsősorban a naphal) áldozatául esnek. De a kikelt pici csukák élete sem mindig fenékgig tejfel. Tudjuk, hogy a csuka a part menti, sekély, hamar átmelegedő vizeket keresi fel szaporodási célokra, de legalább ilyen előszeretettel viseltetnek az elöntött területek iránt is. Ha viszont egy-egy ilyen elöntött területről túl hamar és túl gyorsan húzódik vissza a víz, ezzel a mini-ragadozók sorsa szinte biztosan megpecsételődik. Egész egyszerűen kinnrekednek szegények a kiöntés valamelyik mélyedésében. Szikzacskójuk tartalmát hamar felélik, és már térnének is át a ragadozó életmódra. Térnének, ha volna mit „ragadozni”! Hiszen a csuka fő táplálékát képező halfajok ilyenkor még nem ívtak le. Maradnak tehát a vízben ilyenkor még nagyon kis számban fellelhető bolharák, daphniák, stb. Ezek az élőlények azonban a csuka étvágyát messze nem elégítik ki, ráadásul nagyon hamar elfogynak. A kannibalizmus, mint megoldás, szóba sem jöhet, hiszen egy öt centis csuka egy másik öt centis csukának nem tud ártani. Következik az éhezés, a vízimadarak, a kiscukák feje fölül lassan elfogyó víz, és egy alig megkezdődött élet gyászos vége, ha csak nem érkezik egy hirtelen áradás, amely visszaszállítja a kiscukákat a főmederbe.

Sohasem felejtsem el, amikor a környékünkön igen nagy gyakorisággal előforduló, az elöntött területeken található kubikgödrökből, kopolyákból, bombatölcsérek-ből egy számomra ismeretlen horgász, több mint ezer

darab, öt-nyolccentis csukaivadékot mentett ki csalihal-fogó-hálóval, vagy éppen pusztá kézzel az iszaból kikaparva, majd az áradás helyett ő maga szállított vissza őket az életet jelentő folyóba. Ha valaki, hát ő igazán megérdemli, hogy fogjon minél több, minél nagyobb csukát!

De azért az esetek túlnyomó többségében a csukák ivása sikeresnek nevezhető. Amennyiben a „szülőszoba” környéki vizek táplálékban bőségesek és a táplálék-utánpótlás is megoldott, a kis csuka igen gyorsan növekedésnek indul. Növekedésének üteme sokkal gyorsabb, mint a süllőé, a kifogható legkisebb testhosszt, a negyven centimétert már kétgyaras korában elérheti, – már amennyiben nem egy nagyobb fajtársának gyomrában végzi. Életosztón ide, életosztón oda, a frissen kikelt csuka egész egyszerűen még nem lehet felkészülve minden veszélyre (illetve ezek elhárítására), amelyek őt fenyegetik, és a meghatározó ösztön, mint azt már megbeszéltük, mégiscsak a territoriális ösztön. Ennek köszönhetően a csuka már néhány centis korában igyekszik reviert (területet) szerezni magának, de a legjobb helyeket nagyobb fajtársai nyilván már elfoglalták. Ha pedig a pici csuka ilyen helyre téved, menthetetlenül elveszett.

Az eddig leírtakból leszűrhetjük tehát, hogy a kifejlett csuka bármennyire is életrevaló, igénytelenebb hal, mint a süllő, ikra- illetve ivadék-korában legalább ennyire védtelenebb. Szilárd meggyőződés, hogy százalékos arányt tekintve jóval több süllőikrából lesz kifejlett példány, mint a csukák esetében.

A KIFEJLETT CSUKA

A kifejlett csuka gyönyörű, egyben félelmetes hal. Alakja, ragadozó életmódot folytató halhoz méltóan hosszúka, bár nem orsó alakú, mert oldalirányból kissé lapított. A süllőhöz hasonlóan, a csuka esetében is megfigyelhető, hogy a folyóvízi példányok kissé hosszabbak, míg állóvízi társaik – azonos testsúlyú példányokat vizsgálva – akár tizenöt-húsz százalékkal is rövidebbek lehetnek, tehát jóval tömzsibbek, zömökebbek, mint a folyókban élő fajtestvéreik.

A színbeli árnyaltság is hasonlóképpen megfigyelhető, hiszen a csuka a lesből támadás, az álcázás nagymestere,

színe tehát mindig a mindenkori élőhelyéhez igazodik. Ettől függetlenül kifejezetten „színes egyéniség”, a sötétebb és a világosabb zöld, az arany, a sárga, a fehér, a téglavörös vagy éppen az élénkpiros egyaránt megtalálható rajta. Pikkelyei – a süllőéhez hasonlóan – aprók és mélyen a bőrébe ágyazottak. De, míg a süllő pikkelyei úgynevezett fésűs pikkelyek, addig a csukáé nem. Ezért van, hogy a süllő, tapintásra érdesnek tűnik, a csuka viszont kifejezetten csúszósna, nyálkásna. Úszói közül méreteihez képest óriási farok úszója érdemel külön említést, melynek köszönhetően a csuka rövidtávon egyike a leggyorsabb ragadozó halaknak. (A rövidtávon való gyorsaságot nevezzük ugróképességnek.) Többi úszójával nem érdemes túl sokat foglalkozni, a hátúszó, a mellúszók, stb. viszonylag kicsik, szerepük csak a manőverezésben és az irányításban van, a zsákmányszerzésben nincs.

Hogy mitől félelmetes hal a csuka, rögtön megtudjuk, ha belenézünk szájába! Ebben az óriásira tátható szájban körülbelül kilencszáz darab, hegyes, befelé hajló fog helyezkedik el. Ezek a fogak felül sűrűbbek, rövidebbek, szinte kefeszerűek, lent viszont ritkábbak, hosszabbak – és ezek az igazi csukafogak! Segítségükkel a csuka zsákmányát meglehetősen nagy biztonsággal ragadja meg és tartja, míg a beforgatás tart. Ezek a fogak érdekes módon időnként kilöködnek, pontosabban az alattuk növekedő új fog löki ki őket, némi túlzással elmondhatjuk, hogy úgy sorakoznak egymás alatt (egymásban), mint a Matrjoska-babák. Ez a fogváltás még a legvénebb csukák esetében is működik. Hogy a csukapofában ennyi fog elférjen, a csuka feje erősen megnyújtott, ezért is nevezik sokan a csukát kacsacsőrű útonállónak, vagy törpe krokodilnak.

A CSUKA VISELKEDÉSE, TÁPLÁLKOZÁSA, ÉLŐHELYEI

Mint arról már esett szó, a csukát lényegesebben könnyebb műcsalikra csábítani, mint a süllőt. Könnyebb, mert „lelkivilága” sokkal egyszerűbb, mint az óvatos, szexepiles süllőé, lényegesen mohóbb, gátlástalanabb hal. Könnyebb rávágásra bírni azért is, mert látható-hallható rablásával gyakran felhívja magára a figyelmet, ezzel pedig még a gyakorlatlanabb pergető horgásznak is

Télien lékről is lehet próbálkozni

Második legnagyobbra növő ragadozóhalunk

*A nagyobb példányok
gyakran vetemednek
kannibalizmusra*

*Jókora fogak, érdemes
vigyázni rájuk*

támpontot ad, hogy hol is keresse leendő zsákmányát. Mégis, a csukával kapcsolatban lényegesen több a tévhit, mint más halfajok esetében. Úgy érzem, itt az ideje, hogy ezeknek a tévhiteknek jó részét eloszlassuk, és megismerjük a csukát olyanak, amilyen valójában!

A legelső és egyben legdurvább tévhittel még gyermekkoromban ismerkedtem meg, a már említett Délegyházi-Dunavarsányi kavicsbánya-tavakon, ahol rendkívül nagy számban éltek csukák. Ennek ellenére mégsem horgászott rájuk senki, legalábbis tavasszal, nyáron, és kora ősszel nem. Néhány helybéli számára, akiket rabul ejtett a csuka fogás varázsa, a bűvös dátum november hetedike volt, az időjárástól függetlenül.

Ennél korábban egész egyszerűen nem voltak hajlandók csukára horgászni, mondván, hogy a még nem kellőképpen lehűlt vizekben a csuka annyi természetes táplálékot talál, amennyit csak akar, így horgászataival teljesen felesleges volna próbálkozni. Legkedvesebb csukás vizeim egyikén ma is hasonló a helyzet. Tavasszal a víz kezelője betelepíti az adott vizet huszonöt-huszonnyolc centis pontyocskákkal, melyeket a helybeliek általában egy hónapon belül vissza is fognak. Ezután pedig jöhet az egész nyáron át tartó kapástalanság, mert egy-két batár nagy amuron, óriási busan és apró keszegeken kívül a vízben más békés hal nem marad. Egy-egy vendéghorgász leruccan ugyan sátorozni néha, szándékai szerint nyolctíz napra, bedobja a fenekezőt – aztán két-három nap döngunalom után inkább hazamegy, vagy átteszi székhelyét egy „jobb” vízre, mert még csak kapása sem volt. Hogy felkössön egy villantót, és csukázni próbáljon, még csak eszébe sem jut, pedig, ha tudná, mit hagy ki...

Így aztán a nyári kánikulában néha hosszú kilométereket sétálok a vízparton, kezemben a pergető botommal, és fogom a csukákat számolatlanul. Autómat valahol leállítva és lezárva elsétálok attól jobbra-balra, és az egymástól körülbelül harminc-ötvenméterenként létesített horgászállások mindegyikén dobok néhányat. Egyszerűen nem tudom elképzelni, hogy erről a vízről csukák nélkül térjek haza, hiszen ez a víz valószínűleg csuka-paradicsom. Ha aztán nagy ritkán horgással találkozom, általában elbeszélgetünk néhány percig, természetesen az eredményekről. Az esetek túlnyomó többségében a beszélgető

partner teljesen le van sújtva, ki van ábrándulva, panaszaik se vége, se hossza. Mikor erre orvosságként a pergető csukázást ajánlom, csak sajnálkozva legyintenek egyet, rámutatnak a part menti, sekély vízre, ahol csapatostól úszkálnak az apróhalak. – Itt akar maga csukát fogni? – kérdik – hiszen nincs még november, a csuka itt annyi kishalat fog, amennyit csak akar, ráadásul a sok hínár miatt itt nem is lehet villantózni – mondják. Mikor aztán bizonyos idő elteltével már visszafelé sétálok, kezemben a csuka-csokorral, jön a csodálkozás: - Hát, ezt igazán nem hittem volna... Mint minden horgászban, bennem is van hiúság bőven (néha több is, mint kéne!), ezért szívem szerint még azt is hozzáfűzném: - Hej, ha még azokat is láttam volna, amelyeket visszaeresztettem...

Természetesen ezt még soha nem mondtam ki, csak hozzágondolom az őszinte elismeréshez, de az elismerés hatására csukáimat gyakran az eredménytelen spornak ajándékozom. (Amíg aztán autómig érek, újra fogok két-három darabot, hogy azért én sem térjek haza hal nélkül.). Legnagyobb ilyen jellegű sikeremet tavaly nyáron értem el, amikor a beszélgetést és a csuka-ajándékozást követően egy spori megkért, hogy a gyakorlatban is mutassam meg már neki, hogy hogyan is működik ez a fajta horgászat, mert ő ilyennel még sohasem próbálkozott. A bemutató fényesen sikerült: Horgásztársam két fenekező-pontyozó botja közé dobva egy Orklát, első dobásra egy közel négyes csukát akasztottam, majd szákoltam a „döglött” vízből.

A legdrasztikusabb tévhit a csukákkal illetve a csukahorgászattal kapcsolatban tehát az, hogy csukára horgászni igazán eredményesen csakis és kizárólag október végétől, november elejétől, tehát késő ősszel lehet.

Amennyiben valaki már elszánta magát a pergető csukázásra, ezt a tévhitet nagyon sürgősen és végleg verje ki a fejéből. Engem személy szerint mindenestre a végletekig felbosszantana, ha évente csak néhány hétig, esetleg néhány hónapig hódolhatnék kedvenc szenvedélyemnek. Elismerem ugyan, hogy a jelzett időszakokban valóban nagyobbak az esélyeink a csuka fogásra, de a csuka azért egész éven át (természetesen a fajlagos tilalmi időszakot kivéve) eredményesen fogható. Folytatjuk

-FTÉ-

azfishing.hu

Minden, ami horgászat A-Z-ig

HYDRA

The Best Solution

HYDRA HSC Feeder horgászbotok

**KLIKK
IDE!**

HSC Carpodrome Method/Feeder 9"
30 519 Ft

HSC Carpodrome Method/Feeder 10"
33 232 Ft

HSC Carpodrome Method/Feeder 11"
35 945 Ft

HSC Carpodrome Method/Feeder 12"
37 753 Ft

Találkozunk Törökbálinton!

HYDRA

III. Törökbálinti Mazochista Páros Hétfévi Horgász Derby

Páros, úszós 3x5 órás horgászverseny
Páros Hosszúelőkés 3x5 órás horgászverseny

Kiemelt Díjazás!!!!
több mint
2,5 millió forint értékben

2024. Szeptember 14-15.

Részletek és nevezés FCMS.hu
További info: Tomozi Tamás: +36-70-629-4446

Bódi Csaba: +36-30-286-0951

HYDRA

HYDRA

HYDRA

Együtt a háztartásban!
Glossy

HYDRA

HYDRA

HYDRA

HYDRA

HYDRA

Együtt a háztartásban!
Glossy

HYDRA

HYDRA